

Ex-Hells Angel Louis Hagemann veroordeeld voor de moord op twee kinderen

Het beest zoekt gerechtigheid

Louis Hagemann in 1982

Vorig jaar kreeg Louis Hagemann levenslang voor de moord op de zoon en dochter van Corina Bolhaar in 1984. Volgens de ex-Hells Angel zijn het "smurfenverhalen" en is hij onschuldig. Inderdaad rust het bewijs vooral op getuigenissen 'van horen zeggen'. Weer een rechterlijke dwaling? Door Stan de jong

Natuurlijk heeft hij in gedachten het scenario vaak afgespeeld. De 50-jarige Ludwig Friedrich Hagemann mag dan geen academische opleiding hebben genoten of een maatschappelijk geslaagd leven achter de rug hebben, dom is hij beslist niet. Als hij 'gewoon' tegen justitie had verteld dat hij die bewuste zondagochtend in 1984 dronken en stoned bij Corina Bolhaar op bezoek was geweest en in een vlaag van razernij haar en haar twee kinderen had gewurgd en neergestoken, hadden ze hem nooit meer voor moord kunnen vervolgen. Hoogstens voor doodslag, maar dat strafbare feit was in 2002, toen de zaak werd heropend, al verjaard. "Dan was ik zó de deur uitgelopen," buldert Hagemann met zijn karakteristieke rauwe Amsterdamse tongval. "Maar ik ga toch niet iets opbiechten dat ik niet heb gedaan?"

En dus zit hij nu hier, in het huis van bewaring in Zwaag, behorend tot het exclusieve gezelschap van circa dertig Nederlanders dat sinds 1954 tot een levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld. Moet hij weer net hebben. "Ik ben gewoon op mijn strafrechtelijk verleden gepakt. Het onderzoek was van lik-me-vestje. Ze hebben eerst op de muur geschoten en er daarna een cirkel omheen getekend."

Louis Hagemann is een imponerende persoonlijkheid. Hij is ruim 1 meter 90 meter lang, heeft handen als kolenschoppen en een stem als een scheepstoeter. In het algemeen is hij opgeruimd van karakter, joviaal, charmant zelfs, op een ongepolijstje manier. Maar o wee, als ze met hem sollen. Dan staat er een andere Louis op. Dan zegt hij dingen als: "Ik waarschuwde de politie in 1984 al: als jullie me er inluizen, dan rijd ik een tankwagen met gas het bureau binnen." En een Hagemann bluft niet. "Recht is recht, krom is krom. Zo zit ik nu eenmaal in elkaar," zegt de gedetineerde. Als

ze hem piepelen –en dat gevoel heeft Louis soms nogal snel-, gaat het er niet fijnbesnaard aan toe. Zo zal menig een zich de uitbarsting van de verdachte herinneren bij het aanhoren van het vonnis door het Amsterdamse gerechtshof dat hem in juli 2005 veroordeelde. "Lesbische teutebel," voegde hij de vrouwelijke voorzitter van het hof toe. "Ze moesten een vibrator in je kut stoppen!"

Rechterlijke dwalingen zijn een hot issue. De twee van Putten werden ten onrechte veroordeeld voor de moord op Christel Ambrosius, en in 2005 werd duidelijk dat Kees Borsboom niet verantwoordelijk kon worden gehouden voor de dood van Nienke Kleiss in een park in Schiedam. Daarnaast eiste een aantal andere dubieuze zaken de afgelopen jaren de aandacht van de media op. Ernest Louwes in de Deventer moordzaak, de verpleegster Lucia de B. (de Engel des Doods) en de omstrede veroordeling van 'homobutler' Dick van Leeuwen. Af en toe, bijna schoorvoetend, wordt ook Louis H. in dit rijtje genoemd. Het probleem is alleen: wie is er geïntereiseerd in zijn geval? Een Maurice de Hond zal zich voor hem waarschijnlijk niet snel inzetten. "Ze zeggen: die Hagemann is een crimineel. Dat klopt ook. Maar dat wil toch niet zeggen dat ik helemaal geen rechten heb? Ik heb toch ook recht op een eerlijk proces?"

Louis Hagemann, die voor het eerst met zijn volledige naam en zonder balkje over de ogen in de publiciteit treedt, is niet zomaar een crimineel. De in Amsterdam-Noord opgegroeide zoon van een vader die een opvangtehuis voor daklozen had, heeft een strafblad "zo lang als de Weespertrekvaart," zoals een anonieme getuige het in het dossier omschrijft. Ruim honderd delicten heeft hij op zijn naam staan. Onder meer moest hij brommen voor zware mishandeling, poging tot doodslag en drugs-handel. Daarnaast is Hagemann lid geweest

van de Hells Angels, een club die zacht gezegd niet bekendstaat als het zout der aarde.

Kwade tongen beweren dat Hagemann wegens de verdenking van de moord op Corina en haar kinderen uit de Hells Angels zou zijn gezet. Bij de Angels houden ze nu eenmaal net zoveel van moedermoordenaars als dat ze in de bajes van pedofielen houden. Maar als bewijs dat het "onzin" is, stroopt Hagemann de mouw van zijn witte overhemd op en laat een tatoeage op zijn gespierde onderarm zien: *Out 93*. "Ik heb in 1993 *in good standing* de club verlaten. Het ging om een zakelijk meningsverschil, waar ik verder niet over uit wil wijden. Als ik *in bad standing* was weggegaan, had ik alle tattoos moeten verwijderen."

Volgens Hagemann is het illustratief voor de wijze waarop hij is neergezet door justitie en bepaalde media. "Ze hebben me afgeschilderd als een monster." Zo zou Hagemann een *purple wing* bij de Angels hebben verdiend wegens het beffen van een dode vrouw. "Allemaal smurfenverhalen," aldus Louis. "Zo'n wing bestaat niet eens."

De verdediging van Hagemann is in handen van de bekende gebroeders Anker in Leeuwarden en het kantoor De Vilder & Van Oosten in Amsterdam. Op strafpleiter Geertjan van Oosten, die vandaag zijn cliënt in het huis van bewaring bezoekt, heeft de zaak grote indruk gemaakt. "Louis is veroordeeld op roddel en achterklap. Er is geen enkel technisch bewijs. En dat voor een zaak die twintig jaar geleden speelde. Ik vind het een aanfluiting voor de rechtsstaat." Bij de Hoge Raad is cassatie ingediend. De komende maanden moet duidelijk worden of Hagemann een nieuw proces krijgt. Maar laten we eerst eens teruggaan naar die gruwelijke dag in 1984.

Wanneer de bovenbuurman van Corina Bolhaar op maandagmiddag 5 maart 1984, rond ►

► kwart voor zes, voorzichtig de deur van zijn buurvrouw opendrukt, na te zijn gealarmeerd door een huilend kind, doet hij een schokkende ontdekking. In de woonkamer ligt het levenloze lichaam van Corina, die is gekleed in haar ochtend- (of avond)jas. Ernaast haar 6-jarige zoon Sharon die is gewurgd met een springtouw dat om zijn hals hangt. De buurman slaakt een gil en maant zijn vrouw de politie te alarmeren. Die is snel ter plekke. De politie ontwaart een derde lijk: dat van de 9-jarige Donna die in haar bedje ligt. Zij is door steken met een scherp voorwerp om het leven gebracht. Slechts de anderhalf jaar oude Bryan heeft de lugubere slachtpartij overleefd. Hij staat in zijn box te huilen.

In de woning aan de Argonautenstraat in Amsterdam-Zuid brandt gedempt licht. De gordijnen zijn gesloten. Op tafel staat een mok met een bodempje koffie, in een asbak liggen sigarettenpeuken van het merk dat Corina rookte. Er zijn geen sporen van braak. De moordenaar moet een bekende zijn van Corina, vermoedt de politie. Zij is voor het laatst op zaterdagmiddag 3 maart 1984 gezien.

Volgens de recherche heeft de dader Bryan laten leven, omdat hij toch te jong is te getuigen, maar helemaal zeker blijkt men ook weer niet van deze theorie. Zo zal later DNA van Bryan worden afgenomen, om te kijken of Louis wellicht de vader is. Blijkbaar houdt men er rekening mee dat de moordenaar de baby om een bijzondere, meer persoonlijk getinte reden in leven heeft gelaten. Het DNA zal geen hit opleveren. De vader van Bryan is een Griek die in Zweden woont. Hij heeft een alibi.

In de kamer ligt het levenloze lichaam van Corina. Ernaast haar 6-jarige zoon Sharon. De politie ontwaart een derde lijk: dat van de 9-jarige Donna die in haar bedje ligt

Corina Bolhaar is 33 jaar oud geworden. Een aantrekkelijke, levenslustige vrouw die als stewardess werkte. Alom staat zij bekend als een lieve, zorgzame moeder. Maar er is ook een andere kant. Zij heeft diverse relaties achter de rug en niet altijd met solide figuren. Via haar werk zou zij betrokken zijn geweest bij het smokkelen van diamanten en de verkoop van valse horloges. In eerste instantie komt als verdachte Balfour Haim, de vader van Donna en Sharon, in beeld. Deze in Irak geboren jood, die een crimineel verleden heeft, had samen met Corina een tijd een restaurant in Andorra. Na de scheiding van Corina is hij met een nieuwe vriendin in het kabouterstaasje blijven wonen. De relatie met zijn ex-vrouw is gespannen. Er zijn ruzies vanwege de kinderen. Intrigerend is dat getuigen rond het weekend van de moord tot twee keer toe een auto met kentekenplaat uit Andorra in de buurt hebben zien staan. Maar als de recherche checkt waar Balbouf in het weekend is geweest, heeft hij een alibi.

Inmiddels heeft de politie ontdekt dat Corina bevriend is met een bekende uit het Amsterdamse milieu: Louis Hagemann. Wanneer de ruige motorrijder wordt gevraagd waar hij de dagen rond de moord heeft uitgehangen, vertelt hij dat hij op zaterdag tot diep in de

nacht in het Angels-clubhuis aan de Wenckebachweg in Amsterdam heeft gezeten en omstreeks half zeven 's ochtends een taxi naar zijn huis in Amsterdam-Noord heeft genomen. Maar Louis verzwijgt dat hij eerst nog even bij Corina's huis is langsgegaan. Dat deed hij wel vaker voor de gezelligheid. Of de sex. Hier komt de politie achter, nadat een taxichauffeur zich heeft gemeld. Volgens Hagemann heeft hij zich die zondagochtend inderdaad laten afzetten op het Stadionplein, zou hij naar Corina zijn gelopen, hebben aangebeld, maar zou niemand open hebben gedaan. Vervolgens zou hij met de eerste tram naar het centrum zijn gereden waar hij een taxi naar huis nam. Trambestuurders kunnen zich later niet herinneren dat ze een Hells Angel hebben vervoerd, maar Louis zegt dat hij een jas over zijn colours met Angels-tekens droeg. "Anders krijg je van die rare opmerkingen van het publiek." Bovendien: waarom zou hij nou uitgerekend dit deeltje van het verhaal verzinnen?

Louis en Corina kennen elkaar sinds enkele jaren. Corina vindt Louis een toffe peer, omdat hij altijd zo leuk is met de kinderen. Zij beschouwt hem als haar vertrouwenspersoon en beschermheer. "Dat ik in eerste instantie heb verzwegen dat ik daar ben geweest, is stom," geeft Louis toe. "Maar de politie zat

In Huis van Bewaring Zwaag.

meteen op mijn nek en ik had redenen om aan te nemen dat ze mij dit weer in de schoenen zouden schuiven."

Liegen is een slecht teken. Het wekt tenminste de schijn dat Hagemann iets te verbergen heeft. Louis wordt in voorlopige hechtenis gezet. De politie zet alles in het werk om hem te pakken. "We hebben er alles aan gedaan sporen te vinden," zou de onderzoeksleider zeggen. "Voor ons was duidelijk dat Louis de dader was." Maar ondanks dat de Angel in die dagen een lange baard draagt en volgens de politie zwaar in de lorum was, wordt in de woning geen spoor van de verdachte gevonden. Na anderhalve maand wordt hij op vrije voeten gesteld. Het onderzoek valt stil. De moord op Corina, Sharon en Donna lijkt voor eeuwig op de mestvaalt van onopgeloste zware misdrijven te zijn beland.

Totdat eind 2001 misdaadverslaggever Peter R. de Vries de boel oprakelt. De Vries zou een bijzondere connectie met de moord hebben, aangezien hij destijds vlakbij de Argonautenstraat woonde. De tv-detective, die een reputatie heeft opgebouwd in het oplossen van cold cases, begint aan een race tegen de klok. De drievoudige moord staat na bijna achttien jaar op het punt van verjaring. De Amsterdamse politie en justitie tonen echter weinig interesse in de zaak. Ze lijken niet eens te weten waar het over gaat. Zo meldt de woordvoester van de politie doodleuk in zijn programma dat de zaak niet de prioriteit van het cold case-team geniet, omdat die zich richt op kindermoorden. "Maar dit zijn twee kindermoorden," zegt De Vries.

Van meet af aan is de loop van het jachtgeweer van De Vries op Hagemann gericht. De voormalige Angel bevindt zich op dat moment (weer eens) in de gevangenis, wegens de verkrachting en mishandeling van zijn ex-vriendin Renetta, die hij kent uit een kroeg in Amsterdam-Noord. Misdrijven die hij overigens ook altijd heeft ontkend. De doorbraak komt als de sexy Renetta, die inmiddels onder een andere

Ligt de dader op het kerkhof?

Naast Louis Hagemann en Balfour Haim (de vader van Donna en Sharon) is er tenminste één andere man verdacht geweest van de moorden op Corina Bolhaar en haar twee kinderen: Joseph ('Jo') Baron. Deze Israëliër was aan drugs verslaafd, had ernstige gedragsstoornissen en een strafblad. "Een griezel," zegt een vriendin van Corina. "Een asociale parasiet," aldus een ex-huisgenote van Baron. "Hij heeft mij verschillende malen geslagen. Hij minachtte het leven." Baron, met wie Corina een verhouding had, zou haar diverse keren met een mes hebben bedreigd waar de kinderen bij waren. Ook zou hij, nadat de relatie stuk was gelopen, hebben bedreigd haar zoon en dochter te ontvoeren. Hij stond erop dat de kinderen hem 'papa' noemden. Jo had een duidelijk motief voor de moord: hij zon op wraak. Nadat hij weer eens was opgepakt in Amsterdam, had Corina de vreemdelingenpolitie gewaarschuwd en hem het land uit laten zetten. "Ze was als de dood voor hem," zeggen getuigen. De laatste jaren leefde Baron in België.

In het oude onderzoek, in 1984, kwam Baron al even in beeld. Ten onrechte nam de politie toen aan dat de crimineel een alibi had. Nadat de strafzaak werd heropend, in 2002, bleek die conclusie onjuist. Baron werd op zaterdagavond 4 maart 1984 rond 23.30 uur aangehouden in Brussel wegens flessentrekkerij. Omdat hij zwaar beneveld was, kon hij pas maandagochtend om zeven uur worden verhoord. De zaterdag op zondag zou hij naar eigen zeggen met een jong meisje hebben doorgebracht, maar zij is nimmer gevonden. Corina is voor het laatst zaterdagmiddag gezien; de lichamen werden gevonden op maandag, rond zes uur. Volgens getuigen had Baron een sleutel van haar woning. Twee Marokkaanse jongetjes zouden 's maandags een dronken man 'die Sharon en Donna als vader zagen' hebben zien rommelen aan het slot van de deur.

Helaas kwamen vele feiten te laat aan het licht om een mogelijke oplossing van de zaak te bewerkstelligen. Jo Baron stierf in 2001, berooid en vereenzaamd, in Brussel.

naam in de provincie Flevoland woont, wordt opgespoord door De Vries. Zij doet vrijwel meteen een ontboezeming: Louis zou haar ooit hebben verteld dat hij 'een wijf en twee koters' heeft vermoord. Volgens Hagemann een uit de lucht gegrepen verhaal. Bovendien: hij spreekt altijd van kids. "Koters vind ik ontzettend weinig respectvol," zegt Louis die er een eigen normen en waarden-patroon op nahoudt. Renetta zou vanwege angst voor Louis niet eerder met haar wetenschap naar buiten zijn getreden. Apart is wel waarom zij haar geweten niet heeft ontlast toen zij de aangifte van verkrachting deed in 1998. Niettemin, het is aanleiding voor justitie de zaak te heropenen. In maart 2002, achttien jaar na de drievoudige moord, wordt Hagemann in de gevangenis meegedeeld dat een gerechtelijk vooronderzoek tegen hem is geopend. Volgens het proces-verbaal geeft hij de volgende reactie: 'Natuurlijk is het goed dat die zaak wordt heropend, daar ben ik alleen maar voor. Misschien is het juist wel goed, dan wordt voor eens en voor altijd mijn onschuld aangetoond. Ik werk overal aan mee. Jullie mogen ook mijn DNA hebben, neem het hier meteen maar af. Ik zie het allemaal wel.' Zijn enthousiasme tempert als de media over de zaak berichten. In het blad Panorama heeft al een verhaal gestaan. In april volgt een uitzending van Peter R. de Vries misdaadverslag-

gever. In het programma treedt een acteur op ("onder een steen vandaan getrokken," aldus Louis) die een onheilspellende versie van de Angel neerzet. De conclusie voor de kijkers is onontkoombaar: Hagemann is de duivel in persoon en heeft de moorden gepleegd. Een tweede uitzending van De Vries hakt er zo mogelijk nog steviger in. In deze aflevering wordt Hagemann met liefst drie andere moorden (of verdwijningen) in verband gebracht. De dood van sociëtyfiguur Mathilde Willink in 1977, de verdwijning van een crimineel uit Amsterdam-Noord en de moord op het verdwenen Ierse meisje Joanne Wilson wier romp en linkerbeen in 1984 uit een Amsterdams kanaal zouden zijn gedregd. Voor die laatste zaak zal de verdachte ook worden vervolgd.

Na zoveel negatieve publiciteit vallen de getuigen á charge als rijpe appels in de mand van justitie. Zo dienen zich twee criminelen aan, aan wie Louis ook al stoer de moord op Corina en haar 'twee koters' (een uitdrukking die wordt gebruikt in het programma van De Vries) zou hebben verteld: Martin A. en Bennie W. Verlinken is in het milieu *not done*, maar komt meer voor dan men zou denken. De verklaringen van het duo zijn aantoonbaar onjuist of zijn geïnspireerd door wat zij al gezien en gelezen hebben over de zaak. Zo reppen zowel A. als W. van 'Olympiaplein' - een foutje in de uitzending van De Vries. In werkelijkheid ►

Familietafereel 1997.

Trouwdag Louis in 1988. Op schoot bruidsmisje.

► gaat het om het Stadionplein waar de taxi-chauffeur Hagemann heeft afgezet. Martin A. staat in de onderwereld bekend als "eerste klas fantast," aldus een bron. Hij beweert dat Louis heeft verteld dat de baby (Bryan) met zijn hoofdje tegen de muur is gekwakt, waar niets van waar is. Een vierde getuige is Wil, een aan lager wal geraakte ex-prostitutuee en voormalige minnares van Hagemann. Zij herinnert zich plotsklaps dat zij op maandag 5 maart 1984 een jasje met daarop bloed van Louis heeft gewassen en later in de tuin verbrand. Maar de kleur en vorm van het jasje variëren gedurende haar verhoren. Niet zo vreemd, na achttien jaar. Bovendien is het geheugen van Wil zwaar aangetast door de alcohol en herseninfarcten. Tijdens een verhoor bij de rechter-commissaris kan zij zich slechts met behulp van een slokke wodka-cola vermennen. Haar verklaringen zijn inconsistent. Getuige Renetta, die door sommigen in haar omgeving wordt beschreven als "sensatiebelust", zou twee anderen hebben verteld dat Louis haar de moord op Corina had opgebiecht. Maar die anderen, ofschoon bepaald niet behorend tot de fanclub van Louis, weten van niets. De getuigen hebben allen een motief om een valse verklaring af te leggen. Uit wraakzucht (de criminelen hadden beiden nog een ap-

peltje met Hagemann te schillen) of uit angst dat Louis, die immers in de cel zit, weer op vrije voeten komt (in het geval van Renetta). Ook kunnen financiële overwegingen een rol hebben gespeeld. Justitie heeft tipgevers een beloning in het vooruitzicht gesteld. Twee van de getuigen zullen geld voor hun verklaring ontvangen. Tenslotte sluit Louis niet uit dat jaloezie een rol heeft gespeeld, vooral bij zijn ex-vriendin Wil. Want, zoals advocaat Geertjan van Oosten het in zijn pleidooi formuleerde: "Monogamie was in die dagen niet Hagemanns *middle name*." Hoezeer de getuigen beïnvloed moeten zijn geweest door de uitzendingen van Peter R. de Vries blijkt wel uit de gang van zaken rond de moord op Joanne Wilson, het Ierse meisje. Zij zou, zo bleek in het programma, in een badkamer in stukken zijn gesneden. Drie getuigen, onder wie Renetta, doen huiveringwekkende details uit de doeken waarvoor zij Hagemann verantwoordelijk houden. Zo zou hij tijdens die lugubere daad een afgesneden hand hebben toegestoken aan een *partner in crime*. Een anekdote die aan een scène uit de maffiaklassieker *Goodfellas* doet denken. Volgens de Amsterdamse rechtbank wordt de betrokkenheid van Hagemann bij de dood van Joanne Wilson op geen enkele wijze aangetoond. Uiteraard geeft dat te denken over

de betrouwbaarheid van deze zelfde getuigen in de zaak-Bolhaar. En er zijn ook aanwijzingen dat de verdachte het niet gedaan heeft. Zo valt er veel voor te zeggen dat Corina op zondagavond 4 maart nog springlevend was. De lijkschouwing kon hierover destijds geen honderd procent duidelijkheid geven en de situatie in de woning kon zowel op een ochtend- als een avondtafereel duiden. In dat laatste geval kan Hagemann nooit de dader zijn, want de zaak is gebaseerd op de veronderstelling dat hij die zondagochtend de moord heeft gepleegd. De verdediging heeft een ijzersterke troef in handen: een vriendin van Corina heeft al in 1984, kort na de moorden, aan de politie verteld dat zij die zondagavond lang met Corina had gebeld. De getuige kan zich vele details herinneren. Haar man bevestigt het verhaal. En er is een ander, tot nog toe onderbelicht bewijsstuk dat erop wijst dat de moord niet op zondagochtend heeft plaatsgevonden: de agenda van Corina. Daarin noteerde zij allerlei huiselijke zaken die moesten gebeuren, maar zij gebruikte het ook als dagboekje. Zo schreef zij bijvoorbeeld op zaterdag 3 maart: *Sjaron 1 uurtje buiten lastig. En: boodschappen 35 gulden*. Op zondag 4 maart staat het volgende genoteerd: *Donna en Bryan in bed doen*

patat strijken en naaien

Voor wat betreft de aantekeningen over het patat en het strijken en naaien kan men zich nog voorstellen dat die vóór die dramatische zondagochtend zeven uur in de agenda zijn geschreven. Maar welke moeder gaat nu op zaterdagavond of op zondagochtend vast in haar agenda noteren dat zij op zondagavond de kinderen in bed moet doen? Een routinehandeling. Veel logischer is het dat Corina deze aantekeningen heeft gemaakt op zondagavond, nadat zij even rustig is gaan zitten, na opgeruimd te hebben, met een kopje koffie. De moordenaar zou dan later die zondagavond langs kunnen zijn gekomen. Een scenario waarbij Hagemann is uitgesloten als dader, want vanaf zondagochtend een uur of negen heeft hij een waterdicht alibi.

In de rechtszaak tegen Louis Hagemann is alles uit de kast getrokken. Er zijn telefoons getapt, tuinen afgegraven en vloeren opengebroken, duikers ingezet, er is bloedsporenonderzoek verricht, DNA-deskundigen, pathologen en forensisch artsen zijn geraadpleegd, observatieteams zijn ingezet, verkeers- en meteorologische omstandigheden zijn nagevraagd. Zelfs een onderzoek naar de wijze waarop de dader knopen (in het springtouw) heeft gelegd is niet nagelaten. Maar het heeft niets bruikbaar opgeleverd. Slechts de getuigenverklaringen *de auditu* (van horen zeggen) zijn gebleven. En natuurlijk de getuigenis van zijn alcoholische ex Wil, wier met dubbele tong uitgesproken verklaringen de bezoekers van de rechtszaak nog lang zullen heugen. Toch was dit voldoende voor achtereenvolgens de rechtbank en daarna het hof Amsterdam om Hagemann te veroordelen voor de

moord op Sharon en Donna. Moord (dat wil zeggen: met voorbedachten rade) op Corina kon niet worden bewezen, voor 'eenvoudige' doodslag kon Hagemann na achttien jaar niet meer worden vervolgd. "Het is een kwalijke zaak dat iemand veroordeeld kan worden op basis van vage verklaringen van rancuneuze en sensatiebeluste ex-vriendinnen en geditineerden," zegt Louis. Ludwig Friedrich Hagemann is geen sieraad voor de maatschappij. Cynisch zou men kunnen stellen: 'opgeruimd staat netjes'. Maar er zijn wel heel weinig aanwijzingen om iemand levenslang weg te stoppen. Want wat is nu eigenlijk het motief van Hagemann geweest? Justitie weet het niet. Zelfs Per R. de Vries kon in zijn uitzending slechts één reden bedenken: Louis wilde sex met Corina, en zij weigerde, omdat ze die dag ongesteld was. Daarop zou Louis zijn geflipt. Probleem is alleen: de voormalige Hells Angel is geen liefhebber van sex met ongestelde dames. Hoewel hij zo eerlijk is eraan toe te voegen: "Op de club zeiden we altijd: als je de zeeën wilt bevaren, moet je ook door de Rode Zee." Vriend en vijand zijn het erover eens dat Louis dol op kinderen is. Een getuige, die hem het liefst in de hel zou zien branden, verklaart: "Louis is gek. Maar een moord op een vrouw en kinderen... nee." ■